

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 2. studenoga 2008.

"Uskrsnuo sam i sada sam s tobom uvijek"

Draga braćo i sestre!

Jučerašnja svetkovina Svih svetih dala nam je kontemplirati "nebeski grad, nebeski Jeruzalem koji je naša majka" (Predslovlje Svih svetih). Danas, dušom još uvijek okrenutom tim posljednjim stvarima, spominjemo se svih pokojnih vjernika "koji otiđoše pred nama obilježeni znakom vjere" (Prva euharistijska molitva). Vrlo je vano da mi kršćani imamo odnos s pokojnicima u istini vjere i da smrt i vječnost promatramo u svjetlu uskrsnuća. Već je apostol Pavao, pišući prvim zajednicama, pozivao vjernike "da ne tuguju kao drugi koji nemaju nade". "Doista, ako vjerujemo – pisao je – da je Isus umro i uskrsnuo, onda će Bog i one koji usnuše u Isusu, privesti zajedno s njime". Nuno je i danas evangelizirati stvarnosti smrti i vječnoga ivota, koje su osobito podlone praznovjerjima i sinkretizmima, kako kršćanska istina ne bi bila izložena opasnosti da se pomiješa s raznoraznim mitologijama.

U svojoj enciklici o kršćanskoj nadi propitkivao sam se o misteriju vječnog ivota (usp. *Spe salvi*, 10-12). Zapitao sam se: je li kršćanska vjera i za današnje ljude nada koja preobraava i oslonac im je u ivotu (usp. ondje, 10)? Postavlja se još i dublje pitanje: ele li muškarci i ene ovog našeg doba još uvijek vječni ivot? Ili ne umiju izdići svoj pogled iznad ovozemaljske egzistencija koja je tako postala jedini njihov obzor? Zapravo, kao što je primijetio već sveti Augustin, svi elimo "blaeni ivot", sreću. Ne znamo dobro što je i kakav je, ali osjećamo da nas nešto k njemu vuče. To je sveopća nada, zajednička ljudima svih vremena i svih mjesta. Izrazom "vječni ivot" htjelo bi se izraziti tu neugasivu tenju: to nije nekakav beskrajni slijed, već uranjanje u beskrajni ocean ljubavi, u kojem vrijeme, prije i poslije više ne postoje. To je punina ivota i radosti: to je ono čemu se nadamo i što očekujemo od svoga ivljenja s Kristom (usp. ondje, 12).

Obnavljamo danas ovu nadu vječnog ivota utemeljenu na Kristovoj smrti i uskrsnuću. "Uskrsnuo sam i sada sam s tobom uvijek", kae nam Gospodin, i moja te ruka dri. Gdjegod da ti posrnuo, past ćeš u moje ruke i bit ću prisutan čak i na vratima smrti. Tamo gdje te nitko ne moe pratiti i gdje ti ne moeš ništa ponijeti, ondje ću te ja čekati da pretvorim za tebe tminu u svjetlost. Kršćanska nada ipak nije samo individualna, već je uvijek također nada za sve. Naši su ivoti duboko međusobno povezani, i dobro i zlo koje svaki od nas čini dotiče uvijek također drugoga. Tako molitva jedne duše putnice na svijetu moe pomoći drugoj koja se čisti nakon smrti. Eto zašto nas danas Crkva poziva moliti za naše drage pokojnike i zastati kod njihova groba na grobljima. Neka Marija, zvijezda nade, ojača i učini iskrenijom našu vjeru u vječni ivot i podupre našu molitvu za pokoj duše pokojne braće.